

עין משפט
נר מצוה
לא:

כב א מ"י פ"ב מ"ג
 ע"ד ה"ל א ס"ג
 פ"ש ק' ט"ש ח"מ ס"י ל"א
 ט"ש א
 ל ב מ"י פ"ב מ"ג ט"ש
 וט"ש ל"א א ס"ג פ"ג
 נה ט"ש ח"מ ס"י ק"א
 ט"ש א
 ל א ב מ"י פ"ב מ"ג
 ג"ד ה"ל א ס"ג
 פ"ש א ט"ש ח"מ ס"י א
 ק"ג ט"ש א ס"י ח ט"ש א
 וט"ש
 ל ב ד מ"י פ"ב מ"ג
 ח"ס ה"ל א ס"ג
 ט"ש ח"מ ס"י א ס"ש א
 ב ג

דבין גרשום

מקומוס יזר חס כמז ידס וינת
ממקוס יזר און נאמנין ופרי
ומננין ביה בשטרל מר ומרי נניו
ומסיק התס (כרז) נחמן דלל
מננין בשטרל ואוקר מר לדי מר
ואוקר ממונה נחוקת מריה ואמאי
לז מננין ביה וזה כפירל ליה אה
כרז הונל דרשריה הס לעדות אחרת
דמוקיען לזו אחוקת שברות והסס (ו)
כעדות אחרת דמי דלל און מכהסיס
אלזו דלל האמוסיס כזאל המלוה שזיו
אזמריס און חייל לז כלוס אלל
שאמרו אינסיס נאמניס דכבר זה
דפסוליס היסס והזה לן נמנין
דללמיס כמו הכל דכריס אף על
גב דללמיס מכהסיס אזמס ופוסליס
והוסבין אזמן כשאר פסוליס לכל
דבר עדות ואזמר יי די אמרו
קטניס יזר ליכל לאוקמיעו לחוקיעו
לז מוסקס נמי לז מפקי לז מחוקת
כשרות דלמרינן אטסיס יזר מחמת
נפשות ופסוליס עדות יזר איכל לממר
כזון שפוסליס אזמן נאמניס
שאמריס קרוניס יזו ועכשו
נמתקין (ו) ורזא כרעל חסדא.
ואס תמר אלס כן אמאי חשיב דכל
במרובה (כ"ק דף עג: וסס ד"ה און) זכ'
זי כורל (שטדערן דף ו) וסס ד"ה און) ע
וזמס כירוש ופול וזן לן כן אלל שפע

[illegible]

היה באותה עת; בזמן שבו עמד נבי שמואל שלח את יואחז כן שאת לבני הורא דגני מבכשיהו בן בריה ואל שמואל ורמתי' ואל אשת איש' (אגלי) ונאמל על פי שנים

(א) צ״ל מעשה חד איכא בינייהו דר״א סבר דאף דליכא רק עורר חד ג״כ אין מעלין וכו׳:

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

וְזוֹ בָּאָה בְּפִי עֲצָמָה וּסְעִידָה. מִמָּה בֵּין לָרֹב הוּמָה בֵּין לָרֹב חֶסֶד
וְהַמִּינִיּוֹת לְנִתְרָאֵי בְּמִיּוֹ דְּלֵי צֵעִי פִּסְלִינֵיהּ לְקַמְלֵי בְּגוּלִינֵיהּ
וּמִיּוֹ בְּמִיּוֹ דְּלֵי צֵעִי הֵי מִזְמִי לְהוֹ לֵיכָא לְהַמִּינֵיהּ דִּירָאִים לְהִימֵן
פֶּן יִחְזוּ גַם הֵם וְנִלְכָּה לִי דְּמִיּוֹ בְּמָקוֹם עֲדִים לֹא אֲמַרְיֵן (י' עוֹד)

דמיגו לא יוכל לסייעם יותר משני עדים ואפי' היו עמהו ה' עדים אין

באבתא מי אתכחש לימא רבא ורב נחמן בפלוגתא דרב הונא ורב חסדא קמיפלגי ⁽⁶⁾ דאיתמר ב' כתי עדים המכחישות זו את זו אמר רב הונא "זו באה בפני ומעידה וזו באה בפני עצמה ומעידה ורב חסדא אמר בהדי סהדי שקרי למה לי לימא רב נחמן דאמר כרב הונא ורבא כרב חסדא ⁽⁶⁾ אליבא דרב חסדא כולי עלמא לא פליגי אלא רבי דרב הונא רב נחמן כרב הונא ורבא עד כאן לא קאמר רב הונא אלא לעדות אחת אבל לאותה עדות לא הדר אייתי סהדי דאבהתיה היא אמר רב נחמן ⁷ אנן אחתיניה אנן מסקינן ליה לזילותא דבי דינא לא חישינן מתיב רבא ואיתימא רבי זעירא ⁸ שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה הרי זו לא תישא ואם נשאת לא תצא רבי מנחם ברבי יוסי אומר יצא אמר ר' מנחם בר' יוסי אימתי אני אומר תצא בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת אבל נשאת ואח"כ באו עדים הרי זו לא תצא א"ל אנא סברי למעבר עובדא השתא דרואיתבתן את ואותבתן רב המנוגא בסוריא לא עבדינן בה עובדא נפק עבד עובדא מאן דחזא סבר מעובדא היא בידיה ולא היא אלא משום ⁹ דתליא באשלי רברבי ¹⁰ דתנן רבי יהודה אומר יאין מעלין לכהונה על פי עד אחד אמר ר' אלעזר אימתי ⁽¹¹⁾ במקום שיש עוררין אבל במקום שאין עוררין מעלין לכהונה על פי עד אחד רבן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' שמעון בן הסגן מעלין לכהונה ע"פ עד אחד רשב"ג ⁽¹²⁾ היינו ר' אלעזר וכו' תימא ערער חד איכא בנייהו רבי אלעזר סבר ערער חד

והוא מן הדין היה להיות לשניהן ז' ז' ו' א"כ לא היו חידוש דברא דאמר חידוש הוא לא י' שפיר ברך הווא:

וקוקה לביס וסניס וסוריס
 בעלה קייס ובאין להסירה
 מיר וסרסחם כחוקס איסור
 דיבעד לאן כחכללה לא. ובס
 וסרי נעוה הכסע עלים כססע
 לסחם מעידה וסו פסריניס
 כרי לי ססח בעלי: כומן
 ולסח"כ יסס פליכ חסל
 הי וסריניס לי ינעסל: אכל
 כים לי ינעסל וסח כרי
 לילוטסל דבי דינעל וקסח
 ומסקיני ליה וסל יסוס
 מכריסל ו: וסוסני כרי
 דרי' מנח: וססני: נפס
 דבי דינעל: ססוסל סיל
 ועוד דסח לא עבדיני
 יסודע ורי' אלעור ורי' ססני
 דבי דינעל כסמסר כרי סס
 אדס כסנן לסחל כססומה
 עד אסח מעסדיס ססוסל
 וסחמך

אחד בזמן שיש על הכנה עוררין עדים הפוסלים אותו כדמפרס
 ג' עליהו חד גמון ובי אמר מעלין במקום שאין עוררין קאמר:
 ומכחיש עד אחד המכשירו: דרבי אלעזר סבר ערער חד. הו

בדאבאָהאָ מי איינפאכע. עדות של אנהאָ קייס הוא והכל מודיע
 בן: המכשירים וזו אס. ו. בעדות אחת כגון (א) שנים אומרים פלוגי
 לזה מפלוגי מנה ושנים אחרים הכחישו ואמרו לא לזה ממנו כלום
 שהרי באותו היום שאתם אומרים שלזה ממנו היה עמנו הלזה כל

אֲנִי וְכָל הַבְּרִיָּה אֵין לָנוּ שׂוֹמֵר מִן הַשָּׁמַיִם
וְעַתָּה יֵצֵא עַד הַסֶּלֶק

וּבַעֲדוֹת כֹּה לֹא הֵאֱמִינָה תוֹרַת
הַחֲכָמוֹת יוֹמָר מִן הַרְשָׁעוּתִים אֲלֵל
עֲדוֹת הַזֹּמָה עֲנִין שְׁמַעֲדִים עַל
הַעֲדִים עֲנִין הַיִּתֵּם בְּמִקְוֵה
פְּלוֹי וְלֹא רִאֲחֵם שׁוֹהֵ: זֹו כֹּאֵל
כִּפְּנֵי עֲלָמָה וּמַעֲרִידָה: כִּשְׁאֲרֵי עֲדוֹת
שֶׁנֶּעֱשֶׂה לָדָל חֲזִיקָנָה בְּנִפְסוּלָה
מִסָּפֵק: וְזֹו כֹּאֵל כִּי: עֲדוֹת אַחֶרֶת.
אֲזַל אֶחָד מִכֵּם זֹו וְאֶחָד מִכֵּם זֹו אֶחָד
מִתְּעַרְפִּין לַעֲדוֹת אַחֶת דֵּהֵא אֶחָד
מֵהֶם פְּסוּל בְּדַלִּי וְזִין כֹּאֵן אֲלֵל חֲנִי
עֲדוֹת: וְעַטֶּס דְּרֵכַּ הוֹנֵא מִשּׁוֹם דְּלוֹקִי
גִּבְרָא אַחֲרָיָה וְלֹא מִפְּסִילֵתוֹ מִסָּפֵק:
וְאִדְּ חֲסִדָּא כִּפְּנֵי סְפִדֵי שְׁקֵרִי
לְמַעַן לִי: וְלֹא יַעֲרִיד (ו) בְּקוֹם עֲדוֹת
כְּעוֹלָם דְּלוֹקִי" מִמּוֹנֵא אַחֲרָיָה וְלֹא
תוֹלִיטוּ שֶׁנֶּפֶס שֶׁמָּא הַעֲדִים פְּסוּלִים:
לִימָא רַב חֲסִדָּא שְׁמַעֲדִים עֲדוֹת
לִדְכֻחָהּ שֶׁהַעֲדוֹת עֲרִים מוֹכַחֲשִׁים
דִּלִּיעִי עֲדוֹת אַחֶרֶת שֶׁלֹּא הוֹכַחֲשׁוּ
דְּהִיב רִבּוּא אַחֲרָיָה וְיִבְדִּיל אַחֶרֶת

ואח"כ נשאת אבל
הרי זו לא תצא א"ל
השתא דאורייתא
בסוריא לא עבדינן בה
דא מאן דהוא סבר
אלא היא משום
י"דתנן רבי יהודה
על פי עד אחד אמר
במקום שיש עוררין
מעלין לכהונה על
שני גמליה אומר
מעלין לכהונה ע"פ
אלעזר ובי חימא ערע
אלעזר סבר ערער חד
ורשב"ג

הואיל ועדות שניהם שוח: לוינווא דבי דינא. שמה' לגלגו הכריות על צ"ד על סתומין את דיינס דמי לחובא ואיטולגל: **עם אומרים** וס. אשה שהלך בעלה למדעית אים ובאו שנים ואמר לו מה צעריך **אומרים** לא את' שנים אומרים נגדשם בחיי בעלה ואיהם וקוקה ליבם ושנים אומרים לא נגדשם חקוקה ליבם א"י כגון (ס) שהיה בעלה אים ובאין להמיר לאחרי הרי זו או מנשא לדוקי מרי להדי מרי ואיפתא בחקת אקרוס האם איש קיימא: **ואם יוסם לא סלף.** תיעבד אין לסתמה לא. ובפרק הששם שנאמרמלה"ס פריטין מדכי מדי

ותרי יניחו הכא עליה בנאש חלוי קאי ומשיי אמר רב ששח כגון שיטת
לאחד ממעדים ותו פרכינן היא גופה בנאש חלוי קיימא ומשיי בלחומרת
לפי שמת בעלי: **בזמן שכלא עדים**. האחרונים שאמרו שמת
ולח"כ קים לפירקן שזה באיסור נשאל שאליו שאלה מבידי
היו אוסרין לה לישא: **אבל אם נשאל**. על פי עדי מיתה שהמירה
בית דין לישא ואחר כך באו עדים שהוא קיים לא תלא דמיישינ
ליליטא דבי דינא וקשה לרב נתנן: **למעמד עובדא**. דמחייני ליה
מקיינן וכל וכל ימות ליליטא דבי דינא: **לדומיטא**. חייבתי
מבדיחא וזו: **ואוסרין רב המנונא**. השיב לו כמו כן מהא ברייתא
דרי מנחם ורבנן: **נאק עבד**. רב נתנן עובדא ולא חש ליליטא
דבי דינא: **טעמא** שיהיה כן בדין: **שלא מוכר מהך ברייתא** דלעיל
ועוד לאחר אל עבדין זה עובדא: **דפליג בנאש רבדרי**. רב דבי
היהוה ור' אלעזר דר' שמעון צ"ג כולו כפרי להו דלא חיישינ ליליטא
דבי דינא דמפרש רב אשי במסכתא (נב): **אין מענין לכהונה**. להחזיק
אדם ככהן לאלול במרומה ולעבוד עבודה ולישא אשה כפי על פי
עד אחד המעיד שהוא כהן דמפרש ר' אלעזר לקמי' (שבתמעתין)
היפוכים אלו דמפרש במסכתא. ולפרש דברי ר' יהודה דלא ולא חלוק
עלין ע"פ עד אחד שמכחיש את הקול: **רש"י ביינו ר' אלעזר**. דהא ודאי
נתקום שאין עוררין קאמר: **ערער חד אישכ בנייטו**. והא דקמי' בזמן
אלעזר כפר ערער חד. הוי ערער ואין עד אחד נאמן עליו להשכירו:
ורש"י

2507

מסורת הש"ס

שכונות דף מז:
(שכונות דף כג: ימות דף
מז: ג) (כילה כו. פ"א ז)
(שכונות דף כג: ה) (כשאר
פ"ט, ו) ז"ל רב חקל אמה,
ז"ל ואוקי. הנהות וחדושים,
ד"ש, ה) (שכונות כג:),
ד"ש ח"ה, ה) (ז"ל רב),
(וע"פ חו"ס שכונות כ"ד
הנה).

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ גִרְשׁוֹם (הַמִּסֵּךְ)

[illegible]